

De Handelspladsen tilliggende Jorder paa Silkeborg Hovedgaard's Vestermark samt Engen Funderholme, der have et Areal af omtrent 250 Edr. Land Ager og 50 Edr. Land Eng, ere i Genhold til en allerhøieste Resolution af 11te Mai 1853 i sin Tid bortsolgte til Nybyggerne, blandt Andet paa den Betænkelse, at de ikke senere maatte afhændes til andre end Handelspladsens Beboere, med mindre høiere Tilladelse forud dertil erhvervedes. Ved Handelspladsens Overgang til Kjøbstad vilde disse Jorder ligefrem gaae ind under Bestemmelserne i Frd. af 18de Octbr. 1811 § 7, saa at der altsaa for Fremtiden Intet vilde være til Hindre for deres Afhændelse til Udenbysmand, naar kun den i Forordningen bestemte Afgift kom til at paahvile samme. Da der imidlertid i sin Tid ved Jordernes Afhændelse er paalagt disse foruden Kjøbesummen en ikke ubetydelig Afgift til Communen, hvilken efter visse Aars Forløb endog saa skal stige til det Dobbelte, har Ministeriet antaget, at der ikke kan være Tale om, i Tilfælde at Afhændelse skeer til Udenbysmand, at bebyrde Jorderne, der i det Hele ifkun ere af ringe Bonitet, med nogen yderligere Afgift, hvilket formeentlig vilde være ligt med aldeles at forbyde saadan Afhændelse. En hertil sigtende Bestemmelse er derfor optagen i Paragraphen.

ad § 2.

Da de i Regulativet af 20de Marts 1855 § 3 foreskrevne Betingelser for Valgret og Valgbarhed til Communalrepræsentationen maae ansees meest passende til Forholdene, og da derhos Indførelsen af de for Kjøbstæderne gjældende strengere Regler vilde berøve en stor Deel af Pladsens Beboere den Adgang til Deeltagelse i de communale Valg, som nu ifølge Regulativet tilkommer dem, har Ministeriet antaget, at det rettest i saa Henseende burde forblive ved det Bestaaende.

ad § 3.

At de Næringsbrugere, der ere bosatte paa Handelspladsen paa den Tid, Overgangen skeer, i det Hele stilles paa lige Fod med de Næringsdrivende i andre Kjøbstæder, saa at der t. Ex. ei heller affordres Haandværkerne

ingen Prøve for, at de kunne vedblive deres Haandtering, turde have tilstrækkelig Hjemmel i Retfærdighed og Billighed.

Foraaavdt det fra Handelspladsens Communalbestyrelse i sin Tid modtagne Forslag til Pladsens Organisation som Kjøbstad endvidere gik ud paa, at denne maatte oprettes til et eget Toldsted, har man endnu villet tilføje den Oplysning, at Generaltolddirectoratet, hvis Betænkning i denne Anledning er indhæftet, har udtalt, at der, selv affeet fra, at en saadan Foranstaltning ikke vil kunne iværksættes uden Rigsraadets Medvirkning, ikke i de stedfindende Forhold skjøntes at være tilstrækkelig Anledning til at søge Handelspladsen tilslagt den ansøgte Toldstedret. Det er nemlig en gennemgribende Regel for den danske Toldorganisation, at Toldsteder ifkun findes ved Have og Fjorde, og selv med en saadan Beliggenhed have ikke alle Kjøbstæder strax erholdt Toldstedret. De fleste af Limfjordens Stæder, Ladepladsen Logstør herunder indbefattet, nogle af Isesfjordens Stæder og ligeledes Hobro og Varde have først i Løbet af de sidste Decennier opnaaet denne Ret, og selv den betydelige Handelsplads Slagelse har, uagtet gjentagne Andragender om Toldstedret, ikke opnaaet at see dette Dnske bevilget, men først nu i Anledning af Jernbanens Aabning erholdt ikke fuldstændig Toldstedret, men alene en Ret til Fortoldning paa den tilstødende Banegaard af hvad dertil antommer pr. Jernbane. Hverken Ringsted, Sorø, Hillerød eller Stændersborg have Toldstedret, uagtet de ere Kjøbstæder, og Ringsted og Sorø have ikke engang den Fortoldningsret, som Slagelse. Herefter synes der at være Grund nok til, ialtsald for Tiden, at nægte Handelspladsen Toldstedret, saameget mere som Landet allerede har havt flere Toldsteder og som Følge deraf en kostbarere Toldorganisation end i og for sig og i Sammenligning med andre Lande fornødent og hensigtsmæssigt. For imidlertid saameget som muligt at imødekomme Beboernes Dnske, har Generaltolddirectoratet truffet den Foranstaltning, at ubertigtigede Varer fra 1ste Juli